3. mar. 1975

FAKTA

Dato:
3. mar. 1975

Sidetal:
Noter Kbh 75 s. 19-25

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

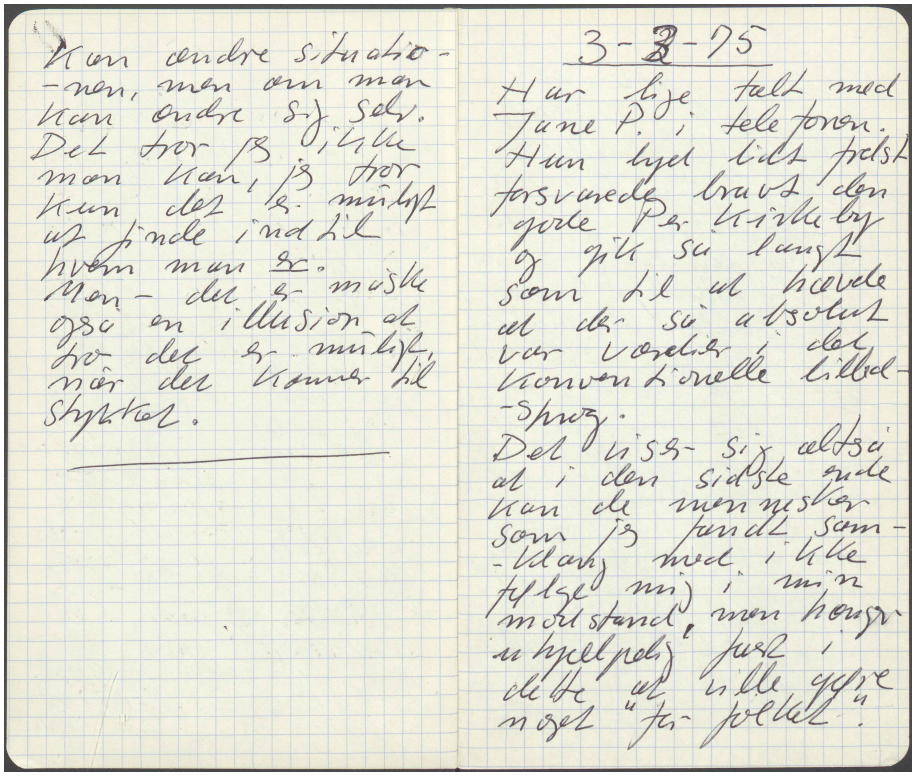

Kan andre situatio-
-nen, men om man
kan andre sig selv.
Det tror jeg ikke
man kan, jeg tror
kun det er muligt
at finde indtil
hvem man er.
Men – det er måske
også en illusion at
tro det er muligt,
når det kommer til
stykket.

3-3-75

Har lige talt med
Jane P. i telefonen.
Hun lyd lidt frelst
forsvarede bravt den
gode Per Kirkeby
og gik så langt
som til at hævde
at der så absolut
var værdier i det
konventionelle billed-
-sprog.
Det viser sig altså
at i den sidste ende
kan de mennesker
som jeg fandt sam-
-klang med ikke
følge mig i min
modstand, men hænger
uhjælpelig fast i
dette at ville gøre
noget "for folket".

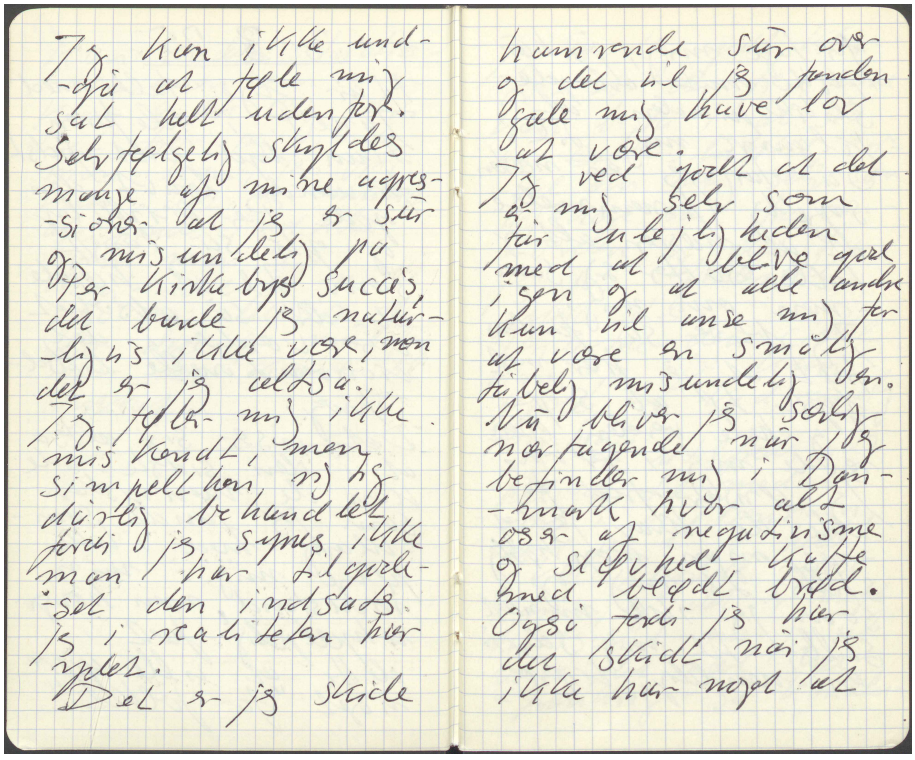

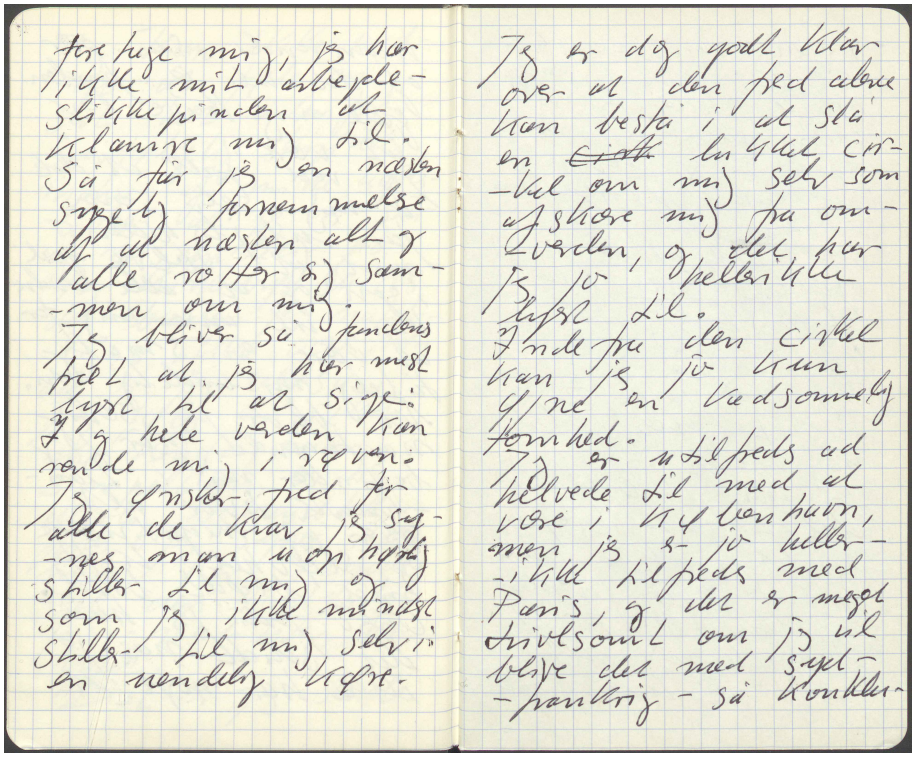

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

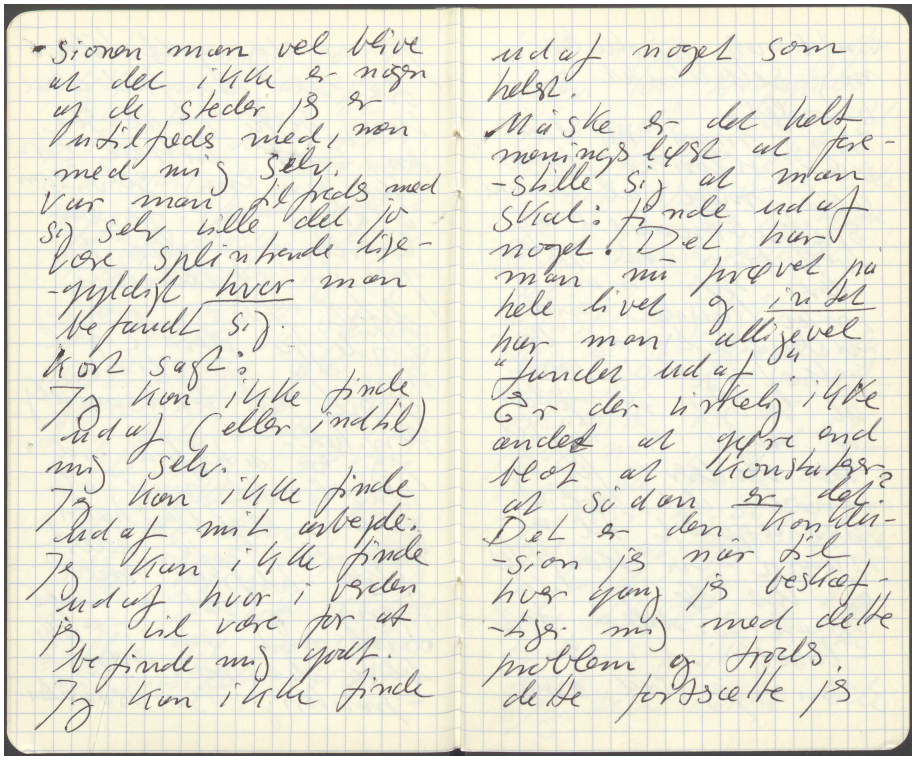

-sionen man vel blive
at det ikke er nogen
af de steder jeg er
utilfreds med, men
med mig selv.
Var man tilfreds med
sig selv ville det jo
være splintrende lige-
-gyldigt hvor man
befandt sig.
Kort sagt:
Jeg kan ikke finde
udaf (eller indtil)
mig selv.
Jeg kan ikke finde
udaf mit arbejde.
Jeg kan ikke finde
udaf hvor i verden
jeg vil være for at
befinde mig godt.
Jeg kan ikke finde
udaf noget som
helst.
Måske er det helt
meningsløst at fore-
-stille sig at man
skal: finde udaf
noget! Det har
man nu prøvet på
hele livet og intet
har man alligevel
"fundet udaf".
Er der virkelig ikke
andet at gøre end
blot at konstatere
at sådan er det?
Det er den konklu-
-sion jeg når til
hver gang jeg beskæf-
-tiger mig med dette
problem og trods
dette fortsætte jeg

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

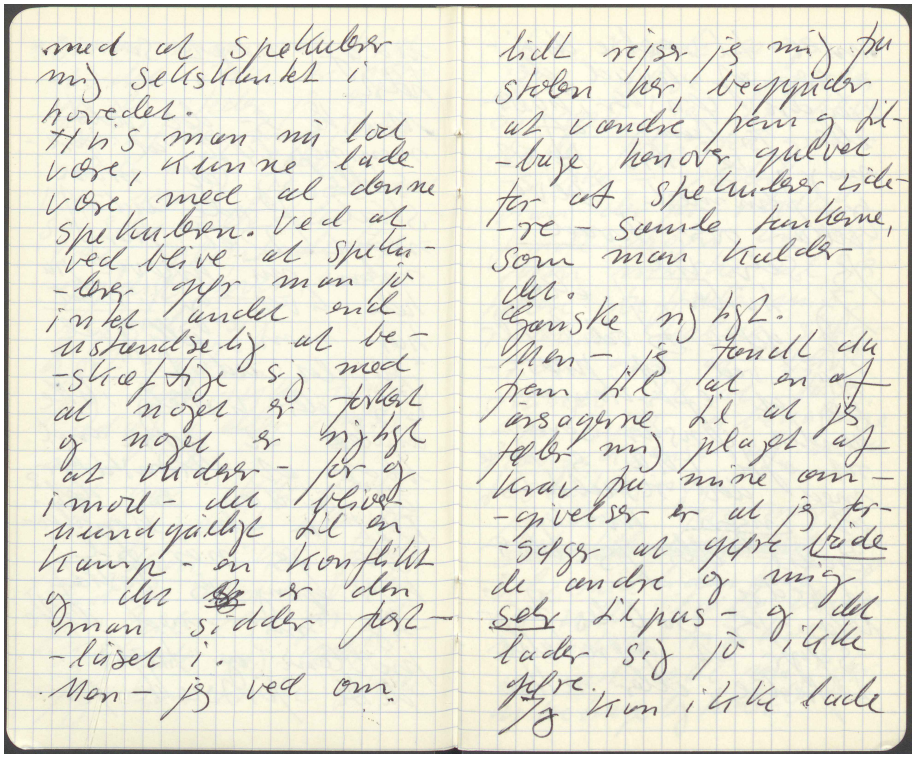

med at spekulerer
mig sekskantet i
hovedet.
Hvis man nu lod
være, kunne lade
være med at denne
spekuleren. Ved at
ved blive at speku-
-lerer gør man jo
intet andet end
ustandselig at be-
-skæftige sig med
at noget er forkert
og noget er rigtigt
at vuderer - for og
imod - det bliver
uundgælligt til en
kamp - en konflikt
og det er den
man sidder fast-
-læset i.
Men - jeg ved om

lidt rejser jeg mig fra
stolen her, begynder
at vandre frem og til-
-bage henover gulvet
for at spekulerer vide-
-re - samle tankerne,
som man kalder
det.
Ganske rigtigt.
Men - jeg fandt da
frem til at en af
årsagerne til at jeg
føler mig plaget af
krav fra mine om-
-givelser er at jeg for-
-søger at gøre <u>både</u>
de andre og mig
<u>selv</u> tilpas - og det
lader sig jo ikke
gøre.
Jeg kan ikke lade

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

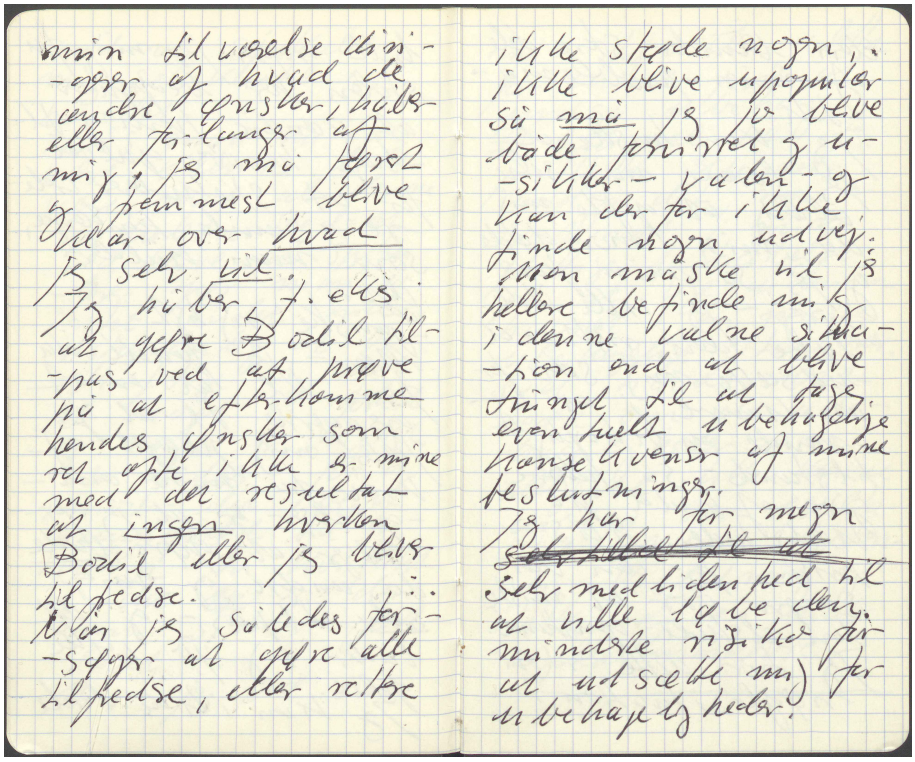

min tilværelse diri-
-gerer af hvad de
andre ønsker, håber
eller forlanger af
mig; jeg må først
og fremmest blive
klar over hvad
jeg selv vil.
Jeg håber, f. eks
at gøre Bodil til-
-pas ved at prøve
på at efterkomme
hendes ønsker som
ret ofte ikke er mine
med det resultat
at ingen hverken
Bodil eller jeg bliver
tilfredse.
Når jeg således for-
-søger at gøre alle
tilfredse, eller rettere
ikke støde nogen,
ikke blive upopulær
så må jeg jo blive
både forvirret og u-
-sikker – valen – og
kan derfor ikke
finde nogen udvej.
Men måske vil jeg
hellere befinde mig
i denne valne situa-
-tion end at blive
tvunget til at tage
eventuelt ubehagelige
konsekvenser af mine
beslutninger.
Jeg har for megen
~~selvtillid til at~~
selvmedlidenhed til
at ville løbe den
mindste risiko for
at udsætte mig for
ubehagelig heder.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

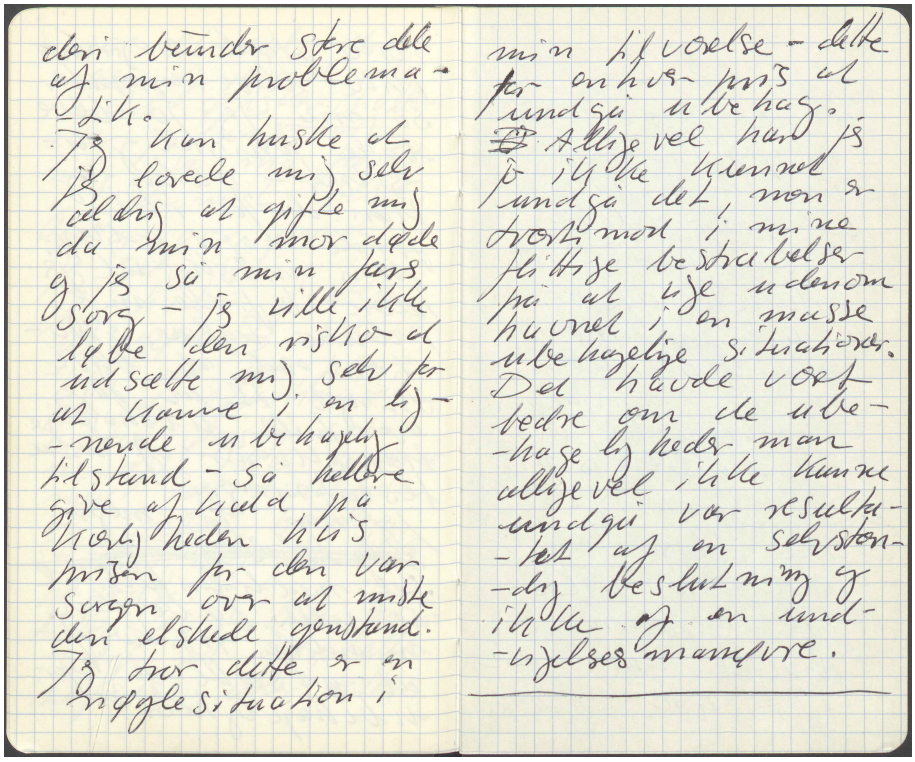

deri bænder store dele
af min problema-
-tik.
Jeg kan huske at
jeg lovede mig selv
aldrig at gifte mig
da min mor døde
og jeg så min fars
sorg – jeg ville ikke
løbe den risko at
udsætte mig selv for
at komme i en lig-
-nende ubehagelig
tilstand – så hellere
give af kald på
kærligheden hvis
prisen for den var
sorgen over at miste
den elskede genstand.
Jeg tror dette er en
nøglesituation i
min tilværelse – dette
for enhver pris at
undgå ubehag.
Alligevel har jeg
jo ikke kunnet
undgå det, men er
tvortimod i mine
flittige bestræbelser
på at vige udenom
havnet i en masse
ubehagelige situationer.
Det havde vært
bedre om de ube-
-hagelig heder man
alligevel ikke kunne
undgå var resulta-
-tet af en selvstan-
-dig beslutning og
ikke af en und-
-vigelses manøvre.